

Αριθμός Απόφασης 2005/2004

ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ (Τακτική Διαδικασία)

Δικαστής: Δημήτριος Κοντόπουλος

Δικηγόροι: Αντώνιος Βουδούρης - Αγγελική Γολεμάτη, Γεώργιος Παλάζης

.....Η ενάγουσα εκθέτει στην αγωγή της ότι ως ανώνυμη χρηματιστηριακή εταιρία σύναψε με τον εναγόμενο σύμβαση παροχής επενδυτικών υπηρεσιών, δυνάμει της οποίας ανέλαβε την υποχρέωση να διενεργεί για λογαριασμό του χρηματιστηριακές συναλλαγές (αγορές και πωλήσεις μετοχών εταιριών που είναι εισηγμένες στο Χ.Α.Α.), κατόπιν εντολής του. Ότι στις 19-1-2000 αγόρασε για λογαριασμό του 200 κοινές μετοχές της εταιρίας «ΑΛΥΣΙΔΑ Α.Ε.» και 500 κοινές μετοχές της εταιρίας «ΞΙΦΙΑΣ Α.Ε.», προς 42,29 (14.410 δρχ.) και € 17,49 (5.960 δρχ.) την κάθε μία., αντίστοιχα, με συνέπεια να χρεωθεί ο λογαριασμός του εναγομένου με το συνολικό ποσό των € 17.347,16 (5.911,046 δρχ.), συμπεριλαμβανομένης της προμήθειάς της και των εξόδων μεταβίβασης. Ότι το παραπάνω ποσό μειώθηκε κατά τα ποσά που εισπράχθηκαν τόσο από μεταγενέστερες πωλήσεις μετοχών του εναγομένου, που πραγματοποιήθηκαν στο χρονικό διάστημα από 20-1-2000 έως 23-2-2000, όσο και από μερίσματα μετοχών του, όπως ειδικότερα καθορίζονται στην αγωγή, με συνέπεια η οφειλή του από την προαναφερθείσα αγορά μετοχών να ανέρχεται σε € 14.385,34 (4.901.805 δρχ.). Με βάση το ιστορικό αυτό ζητά να υποχρεωθεί ο εναγόμενος να του καταβάλει, με προσωρινά εκτελεστή απόφαση, το ποσό τούτο με το νόμιμο τόκο από την 22-1-2000 και επικουρικά από την επίδοση της αγωγής και μέχρι την εξόφληση, καθώς και να καταδικαστεί στη δικαστικής της δαπάνη.

Υπό το ανωτέρω περιεχόμενο και αίτημα η κρινόμενη αγωγή παραδεκτώς φέρεται ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου, που είναι καθ' ύλη και κατά τόπο αρμόδιο (άρθρα 14 παρ. 2 και 33 ΚΠολΔ), για να εκδικαστεί με την τακτική διαδικασία, πλην όμως τα αιτούμενα κονδύλια για προμήθεια και μεταβιβαστικά έξοδα κρίνονται απαράδεκτα λόγω αοριστίας και για το λόγο αυτό απορριπτέα, καθόσον για τη θεμελίωση τους αναφέρονται απλά και μόνο τα ποσά τους (€ 137,63 και € 6,31, αντίστοιχα) και όχι συγχρόνως και τα στοιχεία με βάση τα οποία υπολογίστηκαν (π.χ. ποσοστό και ποσά επί των οποίων έγινε ο υπολογισμός), έτσι ώστε να κριθεί η νομική ή μη βασιμότητα τους και παρασχεθεί η δυνατότητα στον εναγόμενο να τα αντικρούσει. Κατά τα λοιπά η αγωγή είναι νόμιμη και στηρίζεται στις διατάξεις των άρθρων 90 ΕμπΝ, 15 παρ. 1, 17 παρ. 1 περ. γ' Ν. 3632/1928, 20, 27 Ν. 1806/1988, 176, 907 και 908 ΚΠολΔ, με εξαίρεση το παρεπόμενο αίτημα καταβολής

τόκων υπερημερίας, το οποίο κρίνεται νόμιμο για το χρονικό διάστημα από την επομένη της επίδοσης της αγωγής και μέχρι την εξόφληση (άρθρα 345, 346 ΑΚ) και όχι από την 22-1-2000, καθόσον δεν αναφέρεται στην αγωγή αν η ημερομηνία αυτή είχε συμφωνηθεί ως δήλη ημέρα καταβολής ή ότι έλαβε χώρα όχληση κατά την ίδια ημερομηνία. Δεδομένου ότι καταβλήθηκε και το ανάλογο δικαστικό ένσημο με τις νόμιμες προσαυξήσεις υπέρ τρίτων (βλ. το υπ' αριθμ. 9692985/3-6-2004 διπλότυπο είσπραξης της Δ.Ο.Υ. ΙΘ' Αθηνών με τα επικολλημένα σ' αυτό ένσημα του Τ/Π/Δ.Α., καθώς και το υπ' αριθμ. 48394/3-6-2004 γραμμάτιο είσπραξης του Τ.Ν.), κατά το μέρος που κρίθηκε νόμιμη και ορισμένη η αγωγή πρέπει να ερευνηθεί και ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα.

Από τις συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων 15 παρ. 1 και 17 παρ. 1 Ν. 3632/1928 προκύπτει ότι χρηματιστηριακές συναλλαγές είναι οι δικαιοπραξίες που συνάπτονται χρηματιστηριακώς και έχουν αντικείμενο χρηματιστηριακά πράγματα, δηλαδή χρεόγραφα, μετοχές, ομολογίες, συνάλλαγμα, νομίσματα και ράβδους χρυσού ή αργύρου. Επίσης, κατά τη διάταξη του άρθρου 20 παρ. 1 Ν. 1806/1988, η οποία σύμφωνα με το άρθρο 38 παρ. 1 περ. δ' του ίδιου νόμου αντικατέστησε το άρθρο 16 Ν. 3632/1928, χρηματιστηριακές συναλλαγές είναι μόνο : α) η πώληση τοις μετρητοίς, στην οποία περιλαμβάνεται και η αγορά, καθόσον ο όρος « πώληση » έχει τεθεί με την έννοια του ΑΚ (Δ. Τσιμπανούλης « Οι επενδυτικές υπηρεσίες στο Ελληνικό και Κοινοτικό Δίκαιο, ιδίως επί χρηματιστηριακών συναλλαγών, Αθήνα 1989, σελ. 55 και 82), β) η πώληση με ειδικές συμφωνίες και γ) κάθε δικαιοπραξία συναφής με τη διενέργεια και την εκτέλεση των παραπάνω συμβάσεων, δηλαδή οι παρεπόμενες προς τις κύριες χρηματιστηριακές συμβάσεις δικαιοπραξίες, όπως είναι και η σύμβαση παραγγελίας χρηματιστηριακής αγοραπωλησίας (ΕφΑθ 2654/1999 ΕλλΔνη 42, 243) η οποία έχει ως αντικείμενο αφενός την ανάληψη από τον πελάτη του για αγορά ή πώληση χρεογράφων και αφετέρου την ανάληψη από τον πελάτη της υποχρέωσης να καταβάλει στον χρηματιστή την αμοιβή (προμήθεια) για την διεκπεραίωση της χρηματιστηριακής συναλλαγής (Αποστ. Γεωργιάδης ΕΕμπΔ ΜΒ', 559 – Δ. Τσιμπανούλης ο.π., σελ. 56) .Τέλος, κατά το άρθρο 15 παρ. 6 του Ν. 3632/1928, κάθε αξίωση που πηγάζει από χρηματιστηριακή συναλλαγή παραγράφεται μετά πάροδο έτους από τη λήξη του έτους, κατά το οποίο συνήφθη η συναλλαγή.

Εν προκειμένω ο εναγόμενος, αμυνόμενος κατά της εναντίον του ένδικης αγωγής, ισχυρίζεται ότι από την ημερομηνία που καταρτίστηκε η τελευταία χρηματιστηριακή συναλλαγή για λογαριασμό του (23-2-2000) μέχρι την άσκηση της υπό κρίση αγωγής (9-4-2003) παρήλθε χρονικό διάστημα μεγαλύτερο του έτους, με συνέπεια να έχει παραγραφεί η αξίωση της ενάγουσας. Ο παραπάνω ισχυρισμός συνιστά

την ένσταση παραγραφής, η οποία είναι νόμιμη, στηρίζεται στις διατάξεις των άρθρων 247 ΑΚ και 15 παρ. 6 Ν. 3632/1928 και πρέπει να ερευνηθεί και ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα.

Από την εκτίμηση της ένορκης κατάθεσης του μάρτυρα, που περιέχεται στα ταυτάριθμα με την παρούσα πρακτικά δημόσια συνεδρίασης, των εγγράφων που επικαλούνται και προσκομίζουν οι ενάγοντες, καθώς και των ομολογιών που συνάγονται από τα δικόγραφα της αγωγής και των προτάσεων της ενάγουσας, αποδεικνύεται ότι η επίδικη χρηματιστηριακή συναλλαγή, δηλαδή της αγοράς 200 κοινών μετοχών της εταιρίας « ΑΛΥΣΙΔΑ Α.Ε. » και 500 κοινών μετοχών της εταιρίας « ΞΙΦΙΑΣ Α.Ε. » από την ενάγουσα για λογαριασμό του εναγομένου, πραγματοποιήθηκε στις 19-1-2000 και όχι στις 23-2-2000 που εσφαλμένα αναφέρει στις προτάσεις του ο εναγόμενος για τη θεμελίωση της προταθείσας από τον ίδιο ένστασης παραγραφής, χωρίς όμως το γεγονός τούτο (της εσφαλμένης αναγραφής της ημερομηνίας κατά την οποία έλαβε χώρα η συναλλαγή) να οδηγεί στην απόρριψη της σχετικής ένστασης, αφού, κατά τα αναφερόμενα στο άρθρο 15 παρ. 6 του Ν. 3632/1928, η παραγραφή αρχίζει από το τέλος του έτους εντός του οποίου έλαβε χώρα η χρηματιστηριακή πράξη, το οποίο εν προκειμένω συμπίπτει και στις δύο περιπτώσεις. Δεδομένου δε ότι από το τέλος του έτους 2000 μέχρι την 9-4-2003, που επιδόθηκε στον εναγόμενο η υπό κρίση αγωγή (βλ. την υπ' αριθμ. 578979- 4-2003 έκθεση επιδόσεως του δικαστικού επιμελητή στο Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης Νικολάου Μάγειρος) έχει παρέλθει χρονικό διάστημα μεγαλύτερο του έτους, η ένδικη αξίωση της ενάγουσας έχει παραγραφεί, δεκτής γενομένης της παραπάνω ένστασης του εναγομένου ως βάσιμης και από ουσιαστική άποψη.

Επομένως, πρέπει να απορριφθεί η αγωγή ως κατ' ουσίαν αβάσιμη και να επιβληθούν τα δικαστικά έξοδα του εναγομένου σε βάθος της ενάγουσας, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό (άρθρα 106, 176, 191 παρ. 2 ΚΠολΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

- Δικάζει αντιμωλία των διαδίκων.
- Απορρίπτει την αγωγή.
- Επιβάλλει τα δικαστικά έξοδα του εναγομένου σε βάρος της ενάγουσας και τα καθορίζει σε τριακόσια ευρώ (€ 300).

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε σε έκτακτη, δημόσια συνεδρίαση, στο ακροατήριο του στην Αθήνα, χωρίς να παρευρίσκονται οι διάδικοι και οι πληρεξούσιοι δικηγόροι τους, στις 8 Ιουνίου 2004.

Ο ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ